

רש"י ר"ן רבי אליעזר פרק תשיעי נדרים סה.

מסורת הש"ס

רע"י

אין מסירין לו. לנודר אלא בפניו של מדר: במדין קר. מהו במדין קר אלא הכי קא"ל במדין נדרת לפני ימרו קר והמר בפני ימרו שאין מסירין לו לנדר אלא בפניו וימרו הידיו למשה שאל לשבז מלאים מפני אותן אנשים המנקשים להורגו ואמר (י) רבי תלמיד חכם מיפר לעמו: ארבעה חיה: שאינה עובדת.

ואית דאמרי חיה ממש שאכל אותה כשיא חיה: הוה מנענע דקיסו

אין מסירין לו. לנודר אלא בפניו של מדר: במדין קר. מהו במדין קר אלא הכי קא"ל במדין נדרת לפני ימרו קר והמר בפני ימרו שאין מסירין לו לנדר אלא בפניו וימרו הידיו למשה שאל לשבז מלאים מפני אותן אנשים המנקשים להורגו ואמר (י) רבי תלמיד חכם מיפר לעמו: ארבעה חיה: שאינה עובדת.

ואית דאמרי חיה ממש שאכל אותה כשיא חיה: הוה מנענע דקיסו

מחביריו אין מתירין לו
אמר רב נחמן דכתיב
מדון לך שוב ^(א) מצרים
מר לו במדין נדרת לך
תיב ^(ב) ויאל משה אין
ב ^(ג) ויבא אתו באלה ^(ד)
מר אשר השיעו
ודותיה אשכחיה צדיקה
כיל ארנבא היה א"ל
לית עילוי ולא תיפוק
סוף הוה קא מצטער
יאל אשכחיה ואמר
מבין ליה שלח ואייתי
להון חיותן מאי קא
י ^(א) אישתבע בשמא
א"ל איתשלי אשכעתא
תא] אמרי ליה אין
פילו שלא בפניו אמרי
אתון מאי עבדתון מאי
לצדיקתו מיד ישיבו
יון אמר רבי יצחק ^(א)
ם: **מתני'** רבי מאיר
כנולד ^(א) ויאל כנולד
לו כיצד אמר קונם
פלוגתא שאביה רע
ה תשובה קונם לבית
כלב רע בחוכו או
לו מת הכלב או
בכמים מודים לו: **גמ'**
ר הונא נעשה כחולא
תשובה ^(א) קאמרי ליה
מתיב

וְיִן מַתִּירִין לוֹ אֵלֶּה בְּפִינֵי. אִיכָא מ"ד
 דְּרַב נָדָב שְׁנֵד מִשֶּׁה יִתְרוֹ לִישָׁב
 לְנוֹבֵד נֶלֶךְ דְּמִינִי בְּסֻמּוֹן שְׁתִּיה
 דְּרַב שְׁנֵד שָׁלַל לְנוֹרָב חֲבִירוֹ מַתִּירִין
 לוֹ שָׁלַל בְּפִינֵי. וּמַתְּכֵרֵל דְּלֵהִי מִלְּתָא
 תְּלִילָא בְּחַיִּי דְּפִלְגִי בִּירוּשָׁלַיִם בְּעֻמָּה
 דְּלֵין מַתִּירִין לוֹ אֵלֶּה בְּפִינֵי דְּלִיכָא מ"ד
 הָסָה דְּעֻמָּה דְּמִלְּתָא מִפְּנֵי הַנוּשָׁה
 כְּלוּמַר שִׁיבְנִישׁ מַחֲבִירוֹ שְׁנֵד הָסָה
 לְהִנָּחֹל וְעַכְשָׁי רֹאשֶׁה שִׁמְרֵי לוֹ וְהִיא
 טַעמָא אֲפִי שִׁיךְ אֵלֶּה כִּשְׁנֵד הִיא
 לְהִנָּחֹל הֵא לֹא הִיא מִשְׁמַע דְּמַתִּירִין
 אִתּוּ אִפְּלֵי שָׁלַל בְּפִינֵי מִפְּנֵי אִיכָא
 * דְּהִיב טַעמָא הָסָה מִפְּנֵי הַשְׁדָּה
 כְּלוּמַר שְׁחִירֵי שְׁהוּ חֲדָר מִמֶּנּוּ
 יֵדַע בְּחִירוֹ וְכִשְׁהוּ נִהְיָ מִמֶּנּוּ
 יִשְׁחֲדוּ שְׁהוּ עֵיבֵר עַל נִדְרוֹ וְהִיא
 טַעמָא אֲפִי דְּרַב שְׁהוּ שָׁלַל לְהִנָּחֹל
 חֲבִירוֹ אֵין מַתִּירִין לוֹ אֵלֶּה בְּפִינֵי
 דְּלִיכָא חֲשָׁד. וְיִן אִיכָא כִּין הִיא מִפְּנֵי
 לִישׁ דְּלֵמַד מִפְּנֵי הַשְׁדָּה לְכַשְׁדִּיעוּבֵי
 מַתִּירִין לוֹ אִפְּלֵי שָׁלַל בְּפִינֵי דְּמוֹ
 לִיכָא חֲשָׁד וְלִמ"ד מִפְּנֵי הַנוּשָׁה
 אֲפִי הִידִיעוּבֵי דְּקוֹק בְּפִינֵי דְּכָל שָׁלַל
 בְּפִינֵי וְכָל נִדְרוֹ שֶׁל חֲבִירוֹ פְּשִׁיעוֹ
 דְּמַתִּירִין בְּנֵד שְׁאִין לְהִנָּחֹל שֶׁל
 חֲבִירוֹ אֲזַל בְּנֵד שְׁהוּ לְהִנָּחֹל וְהִיא
 אֵין מַתִּירִין לוֹ אֵלֶּה מִדְּעוּבֵי וְכָן כִּתְבַּת

[illegible]

יחשדנו שמזלזל בנדרו וגם צריך שיבטיח בפנינו
 טעם הוא: גם' סתיה נולד הוא. וסיקל ח"ו מ
 ימים שהם כעולד ואינם כעולד מכלל דפתיחין לו וממ
 יום ולבש לבנים מותר לו ר' ועירא כאשר ר' יוסף אף
 שאין כעולד דגור ר"מ מת כבר אטו לא מה ואין

[illegible][illegible]

(א) [מוקפתא ספי"ב ע"ש],
(ב) [ע"י חוס' קטור' לו:
ד"ה [חשטן], (ג) [נ"ח
מזרחית], (ד) [נ"ח וחכמים
מזרים לו וכן העתיק
ה"ח"מ], (ה) [נ"ח וחכמים
מזרים לו], (ו) [ע"י חוס'
מבטות כג' ד"ה [לעשה],
(ז) [ס"ה ה"ד], (ח) [אולי ג"ל
ושמעתין כעשה],

הגהות הב"ח

עבדים. שריתמן ליה מיט' אל
שריתמן ליה ללדקדקו דלח מליטו
למשרה אלח בפניו: **מרתני'** שם
נוול. דלח לנולד אלח קח ממש
אין נולד ופומחין זקן: **שאיב רע.**
חולה נדרו (ו) ברעות איביה מכלל
דלי לא היה רשע היה טעם אוחס:
זא נעשע פאפוב. דייטו נולד פומחין
זה ואומר לו בשעת חרעה אילו היית
ידע שאיבי עושה פאפוב כלום היית
נאם ויהא אומר לאו. והי' מכלל
ונחם **(נב')** מה נולד הוא. דהוי חסד
מגור ומאי קאמר דלי כנולד: **אמר**
רב הונא נעשע כחולס נדרו בדבר.
ברשעם איביה דמשעת כל זמן שאיבי
זכיים דודלי' את אמר שאיני נושא
אל פלויים קתם ודלי דקדקמרת
השחא דלמר שאיבי רע לפי שהוא
רשע איני נושא את זכו ואיבי
פומחין לו לומר אילו היית ידע שמח
ורבי יוחנן אמר. לא היה נולד כלל
דנשעה שגדר כזב מח (ה) אחי
פומחין לו דכזב מח בשעה שגדר
והוא ליה נשעות. והא דלמר נחמתי
שכן נולד דדמו לנולד פורחא:
מחיי

גליון הש"ס

בר"ץ ד"ה חנינא וכו'
ידיהב מעמא. ע"י לעיל דף
פ"ב בר"ץ ד"ה נדוהו
נמוז:

פירוש הרמ"ש

לדקדקו ואי אפילו דיעבד אינו מוטע
שיר לכתחלה מיהו אסור ויהי שר
יכול לגלות ומתכטל ע"י כח ממלכתי
וה"ל משמע דיעבד מותר דאי לא
ראויה דלעולם איפילו דיעבד אינו מוטע
בנאליהם וכן כתב הראב"ד ו"ל ואם
יתווסים מה מועלת לו יתנוקות בנאליהם
הדברים במסכת גיטין כס"ד: **מחנה**
כל זמן שאביה רבי ולפיכך שמת
החס. והבי איתא בירושלמי [פ"ט ה"ג] דא
לגם לבנים מותר רבי ועירא בשר ר' דא
כלומר שמת קודם דרבי והוא ליה

[illegible]

ו א מ" פ"ו מהלכות
שטונות הל' ו ופ"ד
מהל' נדרים הל' ה סמג
ללאין רמב טוש"ע י"ד
סימן רכח סעיף כ:
ז ב מ" פ"ה מהלכות
נדרים הלכה ג סמג
ללאין רמב טוש"ע י"ד
סימן רל"ג סעיף יט:

תורה אור השלם

1. ואמר ה' אל משה
בנין לך שם מצרים כי
מלך מצרים
התקבש את שמך
שמות ה'
2. ויאל משה לשבת
את האהש ואת
עפרת הנהגה
שמות א'
3. ואמר משה למלכה
וסרת אתו ברת ואת
אחיה אלה ואת אילי
הארץ ואת
4. ואת
ובכוראם ודוד אשך
השביע ואת
את שרף האומות
לשם משוב אל אלהי
לבו
דברי הימים ב' ו'
5. שבת יצאנו ואת
כח ציון העלה עשר
לשם
הורחן לארץ אשכנז
ביתל והישיעם
אמרי ב'

מוסף רש"י

וירא משה... מדרשו לכן
 אלה... שבעו ים שלח
 מחרין ים אל כרמלו
 (שמות כ, כא) ואין
 כנולד... עשורין הים מזה
 שאין להם מורה מזה
 (שמות כ, כא) ונראה
 בתורה נדרו חביר
 כאלו אמר שני נשא
 פליטת כל ימי חיה
 הדקוק העמיני, יכלק
 פוחלץ בנחלות, אל כל
 אל אמר קום שני
 נכח לפניו שני שופר,
 יכלק את חמט שני
 פוחלץ נדא לא אפיק
 פוחלץ העמיני (שם)
 וכבר פתח ואלו היו
 יכלק פוחלץ ואלו
 דקאמר שני כנולד עשורין
 לולד

מורה ונכס הוא בפניו ממירו
ד' דפוחסין במיתת אביה:
דיס לו לכל מירושלמי גרס
הוא אינו צריך היתר חסס:
במס תודיס לו דלא גורין

במרה שלא נפניו וסנהדרין
לאכת שמים והיו כמו לדבר
נדרו בדבר. פירוש כמה
תר בלא הפרה והכי קאמר
ן וסכמים ואוקרין דחיישין
משה:

וא"כ מה דעמנו של דקדוקי מה היתה מועלת לו
ביותר על שאלה היה מגלה הסתעפות והיה מתגלגל
לרצון המלך ולדבר מלואו ממירין דכפרשיט: בתלמי
ס: רבי יוחנן אומר וכו' בת. והיו נדר נעשות וכו'
אילו מה אמר הנדר דלכא לא למעשי ואפסיה לא חיש
היה נדר וכו' ונראה דהנדר חשבוהו אילו הוה נדר

פּוֹת
קאמער המדינ חזירו: אמרו לו בנפ
למה חזירו לו וייל לדקקויה היה מנ
מזה ועייל דמזה על החכמים לפ
שהו רע ויהי כמפרש דלקמן שאני
ר"מ יש דברים שדמה לנולד דדומה
דלח חזקוה וכו'

[illegible]

Journal of Management Education 36(7) 809–824

[illegible]